

[Gudme.]

altså ikke mig. Hr. Voigt vil kunne læse det i betænkningen.

Jeg mente altså allerede dengang og mener fremdeles, at vi er nået frem til det rigtige ved at tillade 40 km i timen og samtidig stille en række konstruktive krav, der skulle garantere, at det, der kører mere end 40 km i timen, ikke er en knallert, men en motorcykel. Derfor kan jeg anbefale det, men må tilføje, at der inden for min gruppe findes flere medlemmer, der har tvivl og foretrækker ikke at stemme for ændringsforslag nr. 1 og derfor heller ikke går ind for, at arbejdsgruppens rapport skal følges af justitsministeren. Men altså, for mit eget vedkommende og på vegne af nogle af medlemmerne i min gruppe må jeg anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 1.

Jeg vil gerne komme med en tilføjelse til hr. Voigt, som havde nogle bemærkninger før om, at der nu var tale om — og han henviste til nogle udtalelser i BT fra i går — at der skulle iværksættes en straffeekspedition over for den bandit Voigt, fordi han havde begået dette eller hint. Det er der i hvert fald ikke tale om for mit vedkommende, og hvis udtalelsen i BT af i går kan læses sådan, vil jeg gerne korrigere. Men det, der er tale om, er, at den bedømmelse af hr. Voigts saglighed, som jeg hidtil har haft, har fået et grundskud på det sidste. Jeg har under dette lange forløb af behandlingen af færdselsloven faktisk betragtet hr. Voigt som det mest sagkyndige medlem af retsudvalget, når det drejede sig om færdselsloven, og hr. Voigts synspunkter og hr. Voigts tilskyndelser har også på en række områder ført til, at vi andre har støttet ændringsforslag, eller at justitsministeriet stillede ændringsforslag i overensstemmelse med hr. Voigts tanker.

Jeg ville ved forslagets anden behandling have givet udtryk herfor. Jeg ville gerne have komplimenteret hr. Voigt herfor, men han kom mig desværre selv i forkøbet ved at skrive sit eget skudsmål i en lang række betragtninger i betænkningen, hvor han fremhævede sine egne dyder i en sådan grad, at jeg faktisk ikke var i stand til at tage konkurrencen op. Men selv om hr. Voigt altså har givet sig selv sit eget skudsmål, så lad mig bare gøre det her. Jeg betragtede og betragter for den sags skyld stadig hr. Voigt

som særdeles sagkyndig, meget vidende, på færdselslovens område, og derfor har jeg også lyttet til hr. Voigt med hensyn til knallerterne og troet, at hr. Voigt alene talte af sagkundskab, indtil jeg fik lejlighed til at konstatere, at hr. Voigt altså på uheldig måde blandede sin sagkyndighed og politik sammen. Hr. Voigt har jo omtalt selv, og det har stået i aviserne, at han engang her mellem anden og tredje behandling, nemlig den 25. maj, har skrevet rundt til en række forhandlere af knallerter og motorcykler, og jeg tillader mig at citere, hvor han siger:

„Havde fremskridtspartiet — godt bistået af branchefolk — ikke så energisk gået imod alle de andre partier i folketinget, havde det fået katastrofale følger for Dem og Deres forretning. De øvrige partier var blevet enige om en vægtgrænse for knallerter på 60 kg, og at stellet laveste punkt ikke måtte være over 575 mm over vejbanen. Tænk, hvad det ville have betydet for Deres forretning!“

Og længere nede i brevet hedder det:

„Det vil sikkert være for vidtgående at gå ind i for mange detaljer her angående den nye færdselslov, men det lykkedes mig i en sen natte-time i udvalget at få skabt flertal imod justitsministerens forslag om at afskaffe de store knallerter.“

Når dette samtidig ledsages af et eksemplar af fremskridtspartiets blad og en giroblanket, hvor man skal sende penge ind for at få dette blad og eventuelt melde sig som medlem af partiet, så er det, jeg siger, at så kniber det lidt med fremover alene at betragte hr. Voigts indlæg i debatten som saglige indlæg, når der i den grad bliver tale om en sammenblanding af det politiske og det tilstræbt saglige. Men jeg har ikke ændret min mening, jeg har den samme mening. Jeg har alene fået et skår i min anerkendelse, i min beundring for hr. Voigts sagkundskab.

Må jeg derefter med hensyn til de øvrige ændringsforslag sige, at det må være en nøje konsekvens af, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1, at man da også følger ændringsforslag nr. 2 om, at man i byerne skal have knallerter på kørebanen, men uden for byerne godt må have dem på cykelstien.

Med hensyn til det ændringsforslag, som er stillet af hr. Kurt Brauer, ja, så har hr. Kurt Brauer vist selv i skæmtende bemærk-